

[Kaj Hansen.]

må stilles til en sådan lov, er klarhed. Vi vedtager jo adskillige love i dette folketing, som det er vanskeligt for almindelige mennesker at forstå, og som der skal juridisk assistance til at fortolke. Det er helt afgørende, at en færdselslov er skrevet så klart og forståeligt, at den umiddelbart forstås af alle borgere i samfundet, som jo er berørt af den. Jeg synes også, det i stor udstrækning er lykkedes med det forslag til færdselslov, vi her har fået, selv om der en del steder kan arbejdes videre på at skabe en endnu større klarhed over paragrafferne.

Jeg vil gerne omtale nogle spørgsmål, som andre ordførere måske ikke har været så meget inde på, og som det derfor måske kan være så meget mere nødvendigt for mig at omtale.

Kommunisterne mener, at ved en færdselslov må man først og fremmest prioritere de svageste i trafikken, og de allersvageste i trafikken overhovedet er børnene. Derfor må der tages det videst mulige hensyn til børnene og skabes den størst mulige sikkerhed for deres færden til og fra skole, omkring børnehaver og daginstitutioner osv., også med nedsættelse af fartgrænser m. v. de pågældende steder og sådan, at visse gader kan lukkes af for gennemgående trafik af hensyn til de børn, der fortsat er henvist til at lege på gader og veje.

De næstsvageste i trafikken er fodgængerne. Derfor må der i færdselsloven tages det størst mulige hensyn til, at fodgængerne kan færdes så sikkert som overhovedet muligt, og loven må udformes på en sådan måde, at det står ganske klart, hvori disse sikkerhedsregler består.

Jeg synes også, det er nødvendigt at sige, at også cyklisterne bør indtage en ganske betydelig plads i denne færdselslov. Det er et folkefærd, som ligesom har været miskrediteret i en lang årrække, men af mange grunde, som jeg ikke skal komme ind på, er det også nødvendigt, at der tages større hensyn til denne kategori af trafikanter.

Med hensyn til de motorkørende vil jeg gerne sige, at selv om vi måske havde en vis skepsis over for generelle hastighedsbegrænsninger, da de blev indført, bliver alle jo nødt til at bøje sig for kendsgerningerne, og vi vil ikke afvise, at disse generelle hastighedsbegrænsninger har haft en ganske

betydelig indflydelse på trafikikkerheden. Derfor er vi tilbøjelige til fortsat at gå ind for generelle hastighedsbegrænsninger, og vi finder heller ikke, at den prøveordning, vi har haft, har været meget ved siden af det endelige resultat, som man vil komme til.

Jeg vil gerne sige, selv om justitsministeren måske ikke er så glad ved det, at jeg synes, at disse generelle fartbegrænsninger bør det overlades til folketinget endeligt at fastsætte.

Hr. Otto Mørch har været inde på spørgsmålet om klippekort, forstået på den måde, at motorførere blev udstyret med et sådant kort, hvorefter færdselsforsyndelser blev honoreret med et klip i kortet, og når man havde fået 6 klip, faldt kørekortet. Jeg har også forstået, at dette ikke skulle gælde sådan noget som parkeringsbøder og mindre færdselsforseelser, men sådanne virkelige færdselsforseelser, der bliver bedømt i retten efter færdselsloven. Vi er ikke utilbøjelige til at gå ind for et sådant system, hvis det kan udformes på den rigtige måde. I nogle af de lande, vi har stor sympati for, har man bl. a. et sådant system, der virker ganske udmærket.

Om køreuddannelsen vil jeg gerne sige, at vi finder, der mangler en del ved denne køreuddannelse. Det er et spørgsmål, om der ikke i forbindelse med køreuddannelsen bør indføres et obligatorisk glatførekursus. Jeg har selv et par gange deltaget i sådan et glatførekursus, og jeg har talt med mange, der har gjort det, og de har alle erkendt, at det er ganske usædvanlige overraskelser og erfaringer, man kan høste ved et sådant glatførekursus. Hvis man kigger på ulykkestatistikken, vil man se, at glatføretrafikulykker spiller en ganske afgørende rolle i trafikstatistikken netop i den halvdel af året, hvor man har disse klimatiske forhold. Derfor tror vi, at en form for glatførekursus i meget høj grad ville være med til at øge trafikikkerheden i vintermånederne.

Med hensyn til sikkerhedssele er vi af den opfattelse, at de bør gøres obligatoriske. Vi ser ikke bort fra, at der kan findes eksempler på, at et par mennesker kunne have været reddet, hvis de ikke havde haft sikkerhedssele på. Men hvis det er et par mennesker ud af 100, glemmer man jo de 98, som enten kunne have reddet livet eller have været sparet for lemlæstelse eller vansi-